

У ЧАСНИКАМ Всесвітнього форуму молоді

Юні друзі!

Мені дуже приємно надіслати слова привітання всім учасникам Всесвітнього форуму молоді і всім юнакам та дівчатам землі, які направили вас на цю зустріч. Добре, що молоді люди різних рас і національностей, переконані і віруючи вирішили зустрітись разом і обговорити найважливіші проблеми, які викликають стурбованість у усьому світі.

Забезпечити людям мир, добитись визволення усіх народів від колоніального гноблення, боротися за соціальний прогрес, щоб назавжди зжити злидіні, хвороби, безправність та експлуатацію, — ось благородні цілі, заради яких багато мільйонів людей різних поколінь віддали і віддають усю свою енергію, сили і знання.

Молодь — це могутня, динамічна, бойова сила, що бере активну участь у боротьбі людства за своє краще майбутнє. Захищаючи справу миру, вона відстоює свої права й інтереси проти всяких посягань на них з боку реакційних сил.

Молодь дедалі рішучіше вступає за зміцнення миру між народами, за мирне співіснування, повне і загальне роззброєння, включаючи заборону ядерної зброї. Молоде покоління вносить великий вклад у самовіддану боротьбу народів проти найганебнішої форми гноблення людини — колоніалізму. Молоде покоління бере активну участь у розвитку національної економіки і культури країн, які завоювали свободу і національну незалежність.

Народи всього світу не можуть заплещувати очі на те, що реакційні сили на Заході хочуть штовхнути людство у вир тяжкої за своїми наслідками ядерної війни. В Європі ці сили вперто, всупереч волі народів, створюють вогнище війни, відмовляючись від врегулювання німецької проблеми на основі укладення мирного договору з Німеччиною і розв'язання проблеми Західного Берліна.

Але народи світу сьогодні спроможні зупинити безумців, які хочуть ввергнути людство в катастрофу. Міцний мир можна забезпечити, якщо за нього боротимуться всі народи, вся молодь на землі. Множити зусилля і єдність дій юнаків та дівчат усіх країн в цій боротьбі — ось те благородне завдання, яке саме життя висунало перед молодим поколінням.

І чим дужче лунатиме голос молоді за мир, тим швидше ми прийдемо до того часу, коли буде знищено всяку зброю, і люди спокійно працюватимуть, не побоюючись виникнення руйнівної ядерної війни.

Я переконаний, що зустрічі і дискусії допоможуть молоді краще пізнати один одного, зміцнить її єдність у боротьбі за мир, прогрес і краще майбутнє. Від усієї душі вітаю вас, юні друзі, і бажаю вам добре, з великою користю провести ваш форум.

М. ХРУЩОВ.

Москва, Кремль,
25 липня 1961 року.

25 липня в Москві відкрився Всесвітній форум молоді.

На знімку: учасники форуму, які прибули з Лівану, ОАР, Гани, Австрії, Лаосу і Корейської Народно-Демократичної Республіки.

Фото Л. ПОРТЕРА.
Фотохроніка ТАРС.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 88 (439).

Середа, 26 липня 1961 р.

Ціна 2 коп.

СЛОВО

ДО УЧАСНИКІВ Всесвітнього форуму молоді Як мати до своїх дітей

МЕНІ хочеться від щирого материнського серця вітати представників молоді світу, які зібралися в Москві, на форум юності. Бажаю вам, мої дорогі друзі, великих успіхів у благородній діяльності. Важко переоцінити значення молоді в справі поліпшення взаєморозуміння і співробітництва між народами.

Минула війна відняла у мене мою радість і вітиху на старості літ — моїх дітей Зою і Шуру. Вони віддали своє життя в боротьбі проти фашизму, за світлі ідеали свободи. Ви є продовжувачами тієї ж справи. А тому я звертаюся до вас, як мати до своїх дітей: будьте стійкими, мої дорогі сини і дочки. Мир і щастя повинні восторжествувати на землі.

Л. КОСМОДЕМ'ЯНСЬКА.

член Радянського комітету захисту миру.

XX століття — не століття „втраченого покоління“

ВІТЛЮ молодість нашої планети в день відкриття Всесвітнього форуму в Москві. Ви приїхали до нас, друзі, з різних континентів, але вас об'єднує одне: бажання жити без воєн, у мирі один з одним.

Як учений я хотів би, щоб молодь світу об'єднала свої сили в розв'язанні таких загальнолюдських проблем, як боротьба за довголіття людини, встановлення справедливих суспільних відносин і вічного миру на землі, приборкання термоядерної енергії, пізнання земних надр і глибин океану, освоєння Всесвіту.

І ще я хочу твердити, що XX століття — це не століття «втраченого покоління», не століття «розв'язаних молодих людей», як це люблять тепер говорити деякі ідеологи західної соціології. З цієї оцінкою ніколи не погодяться герої легендарного острова Куба, юнки і дівчата з берегів Хуанхе, молоді антифашисти Італії, студенти Японії і мільйони їх однодумців, які стали підприпори миру і прогресу.

Бажаю вам, мої молоді друзі, успіху в роботі форуму.

К. ОСТРОВИЯНОВ,

віце-президент Академії наук СРСР.

Бережіть мир на землі

В ЦІ ДНІ, коли в Москві зіхалися посланці юності п'яти континентів, я згадаю слова мого покійного вчителя, вченого з світовим ім'ям І. М. Губкіна. Він завжди говорив про те, що молодому поколінню в майбутніх наукових відкриттях, в розвитку продуктивних сил належить найбільша роль.

30-років свого життя я віддав дослідженням в галузі нафти. І як в роботі звик покладати на молодь великі надії, так я звик вірити в неї в усьому. Хочеться побажати посланцям юності, щоб під час своєї великої і важливої зустрічі в радянській столиці вони прийшли до спільної точки зору в найважливішому питанні — про збереження миру, про роззброєння.

А. БАКІРОВ,

лауреат Ленінської премії.

У небо — тільки мирні кораблі

Я ЗАЙНЯТИЙ створенням літаків, які скорочують віддалі, допомагають людям частіше бачити один одного. Моя мрія — щоб повітряні кораблі були зайняті тільки Мирною справою.

Від усієї душі бажаю великого успіху Всесвітньому форумові молоді.

С. ІЛЮШИН,

генеральний конструктор по авіаційній техніці.

ГОЛОС ЮНОСТІ, ЩО КЛИЧЕ ДО ПРОГРЕСУ І ЄДНАННЯ Відкрився Всесвітній форум молоді

МОСКВА, 25. (ТАРС). Молода людина говорить про мир. До людей усієї землі звертає вона палкі проникливі слова. Вона уособлює юне покоління нашої планети. Все це зображено на невеликому голубому значку, який носять сотні представників молодіжних організацій усіх континентів, що зібралися на Всесвітній форум у Москві, його бачать мільйони москвичів на голубих транспарантах, вивішених над вулицями столиці.

Мир, дружба, прогрес — слова близькі і зрозумілі людям найрізноманітніших політичних і релігійних переконань, різних рас. Цими словами виражене значення основних проблем, які гостро хвилюють усе людство. Це — боротьба за мир і мирне співіснування, за роззброєння, за незалежність народів, за право на працю, освіту і відпочинок. Це — боротьба за демократичні свободи, за налагодження співробітництва найрізноманітніших сил у міжнародному молодіжному русі.

Немає сумніву, що Всесвітній форум, який сьогодні відкрився і тема якого «Молодь середини XX століття та її проблеми», сприятиме поліпшенню взаєморозуміння, усунуенню існуючих бар'єрів і зміцнить узи доброї волі між людьми. Адже форум скаже своє слово від імені майже 300 молодіжних і студентських організацій, від імені юнаків і дівчат 91 країни!

...Колонний зал Будинку Спілок. На всю сцену — емблема форуму. Скрізь різномовний гомір. Яскравий святковий одяг такий різноколірний, що, здається, ви зайшли в сад. Усе це створює атмосферу урочистості і піднесеності.

Учасники Всесвітнього форуму молоді займають місця. Заповнено ряди почесних зарубіжних гостей. Запрошено представників московської громадськості: молодих робітників, службовців, діячів науки і техніки, літературні та мистецтва, студентів.

В ложах — радянські та іноземні кореспонденти. Форум висвітлюватимуть близько 500 журналістів телеграфних агентств, газет, радіо і телебачення. На хвилину затихає гул — і встановлюється тиша. Багато хто надягає навушники. На російську, китайську, англійську, французьку, німецьку, іспанську мови негайно перекладаються виступи промовців.

Тепло зустрічають присутні появу в президії членів постійного секретаріату форуму.

За дорученням ради і постійного секретаріату форуму відкриває голова Комітету молодіжних організацій СРСР Петро Решетов. Подякувавши за це виявлену йому високу честь, він від імені мільйонів юнаків і дівчат Радянського Союзу сердечно вітає учасників форуму і в їх особі всю молодь, поздоровляє з великою подією в житті молодого покоління — початком Всесвітнього форуму молоді.

Петро Решетов повідомляє про склад президії, який пропонує рада. Делегати і спостерігачі оплесками виявляють свою згоду. Члени президії, що представляють усі континенти і напрями в молодіжному русі, займають свої місця.

Потім головує представник національного комітету форуму Яноші Харуо Камія. Він падає слово голові виконавчого Московської міської Ради депутатів трудящих М. І. Бобровнікову. Від імені виконавчого і всіх москвичів він вітає учасників Всесвітнього форуму молоді. Москвичі раді і пишаються тим, каже М. І. Бобровніков, що представники молоді багатьох країн світу зібрались у нашому місті на свій форум для обговорення найважливіших проблем.

Від імені москвичів я сердечно кажу вам: «Ласкаво просимо!».

Головуючий повідомляє, що на ім'я учасників форуму

одержано вітальне послання від одного з найкращих друзів молодих людей нашого покоління — Голови Ради Міністрів СРСР Микити Сергійовича Хрущова. Лунають бурхливі оплески.

Текст привітання оглошує глава радянської делегації, перший секретар ЦК ВЛКСМ Сергій Павлов. Учасники з величезною увагою слухають звернуті до них слова глави радянського уряду.

По закінченні читання привітання в залі вибухає овація. Всі встають. Протягом кількох хвилин юнаки і дівчата скандують «Мир!», «Дружба!».

Виступає представник постійного секретаріату Джекоб Стівенс (організація юних піонерів Гани).

Мільйони юнаків і дівчат в усьому світі, каже Джекоб Стівенс, кому дорога доля молоді і тим самим усього людства, безсумнівно, з нетерпінням чекали цього великого дня, коли їх представники зможуть зустрітись і обговорити проблеми, які стоять перед світом всередині XX століття. Ми приїхали з різних країн, ми діти різних народів, у нас різні історії і звичаї, різні рівні життя і розвитку наших країн. Але в цьому і полягає велике значення і важливість форуму, ідеї якого знайшли палкий відгук у усьому світі і зібрали за круглий стіл молодих посланців усієї планети. Це ще раз покаже, що молоде покоління середини XX століття розуміє свою відповідальність за долю світу і людської цивілізації, за майбутнє всього суспільства.

Для щасливого життя, продовжує промовець, потрібен світ без воєн, без агресії, без експлуатації людини людиною. Мільйони юнаків і дівчат в різних країнах, сповнені ентузіазму і рішучості можуть внести неоцінний вклад у загальну боротьбу за мир на землі, за загальне і повне роззброєння. Ми думаємо, що форум стане частиною цього так потрібного світові вкладу.

Джекоб Стівенс висловлює глибоку подяку радянським молодіжним організаціям за ініціативу, яка знайшла таку широку підтримку в усьому світі, про що свідчить присутність у залі представників молодого покоління земної кулі.

Наше покоління це покоління, якому треба не тільки жити в умовах мирного співіснування, але й будувати його, зміцнювати. Наш форум може і повинен стати для нас самих, для тих, хто нас послав, для всієї молоді прикладом того, що спірні питання треба розв'язувати разом, поважаючи думки один одного. Наш форум повинен стати доброю школою мирного співіснування.

Джекоб Стівенс інформує учасників форуму про те, як провадилась підготовка до цієї зустрічі в різних країнах, говорить про рішення ради з приводу програми, процедури і складу робочих органів форуму.

Починається обговорення основних питань форуму. З доповіддю «Молодь, взаєморозуміння, співробітництво і мирне співіснування» виступає представник радянської молоді Сергій Павлов.

— Ми присутні на зборах, — подібних до яких, мабуть, не було в історії міжнародного юнацького руху, — каже Сергій Павлов. — Досі проводилось немало зустрічей молоді світу. Найзначнішими з них були, безсумнівно, всесвітні фестивалі молоді і студентів, що збирали десятки тисяч юнаків і дівчат. Проте, дискусія, на яку сьогодні зібрались представники більшості молодіжних організацій світу і яка присвячена найнаступнішим проблемам сучасності — проводиться вперше. В цьому залі є радикали і соціалісти, ліберали і комуністи, католики і мусульмани. Вони представляють 350 молодіжних організацій, багато мільйонів юнаків і

(Закінчення на 2-й стор.).

Відкриття Всесвітнього форуму молоді

(Закінчення).

дівчат усіх частин світу. Це досить красномовно свідчить про те, що Всесвітній форум справді відкритий для найрізноманітніших організацій молоді незалежно від їх напрямків, політичних і релігійних поглядів. Тепер уже тільки від нас залежить успіх форуму, досягнення взаєморозуміння по найбільш корінних проблемах сучасності.

Від імені радянських юнаків і дівчат Сергій Павлов сердечно вітає присутніх, висловлює надію, що зустріч буде корисною, плідотною і внесе великий вклад у розвиток дальшого співробітництва молоді на благо миру і прогресу.

Головна проблема сучасності

Доповідач говорить про головну проблему сучасності — збереження миру. Молодість — чудова пора в житті людини, каже він. — Її період порівнюють з найяскравішою порою року — весною, коли пробуджується природа, світ сповнений сонцем, енергією і радістю. Молодість — це й дуже відповідальна пора в житті людини. В цей період формується її світогляд. Молода людина особливо гостро відчуває добро і зло, не терпить лицемірства і відкриває серце всьому хорошему.

Людство прагне дбайливо і терпеливо вирощувати свою молоду зміну, захистити її від згубного і порочного, озброїти ідеями гуманізму, благородних принципів та високої моралі. Народи землі широко радіють, багачи, що молодь п'яти континентів буде мости дружби, розмовляє мовою взаєморозуміння, поваги і довіри.

Справді, друзі, у людства немає тепер найважливішої і найневідкладнішої проблеми, ніж проблема забезпечення міцного миру на землі. Тому, природно, що ми з вами вирішили почати дискусію на форумі темою «Молодь, взаєморозуміння, співробітництво і мирне співіснування».

Звертаючись до недалекого минулого, пережитого, доповідач підкреслює, що радянський народ надто добре знає, що таке війна. З 44 років Радянської влади майже 20 років нашої країні довелося у брех відстоювати свою незалежність і відновлювати зруйноване військово-господарство. Величезні бідні принесла радянському народові друга світова війна.

Ми довели всьому світові, продовжує Сергій Павлов, велику життєздатність нашої соціалістичної держави. Незважаючи на великі руйнування, яких заповдиляла нам війна, Радянський Союз значно збільшив обсяг виробництва. Про наші сьогоднішні темпи можна судити хоча б з того, що тільки за два останніх роки наша країна виробила промислової продукції стільки, скільки за всі 23 передвоєнні роки. А наші темпи приросту промислової продукції — більш як у п'ять раз перевищують темпи США.

Ми пишаємося тим, що будемо каартир більше, ніж будь-яка капіталістична країна світу, а квартирна плата у нас найнижча. Жодна капіталістична країна не знає такої високої народжуваності і такої низької смертності. Ми першими побудували атомну електростанцію і атомний криголам, ми запустили вперше в історії людства штучні супутники Землі і Сонця. Ми пишаємося тим, що першою людиною, яка побувала в космосі, був громадянин Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Ми вважаємо, що єдиним реальним засобом назавжди вигнати війну з нашої планети є загальне і повне роззброєння, — заявив Сергій Павлов.

Ось чому народи світу так палко підтримали пропозиції про загальне і повне роззброєння, які вніс в ООН глава Радянського уряду М. С. Хрущов. Ось чому молодь усіх країн так твердо і рішуче добивається того, щоб було здійснено велику мрію людства про світ без зброї, без солдатів, без воєн. Ось чому ідея загального і повного роззброєння сьогодні повинна, на наш погляд, стати програмою повсякденної боротьби молоді.

Шлях один—мирне співіснування

Радянська молодь переконана, — каже Сергій Павлов, — в необхідності і неминучості мирного співіснування. Це — об'єктивна потреба. Вона впливає з нинішнього становища в світі.

Тільки через мирне співіснування при загальному і повному роззброєнні лежить стовпний шлях до міцного миру, до врятування людства від винищувальних світових воєн.

Представники реакційних імперіалістичних кіл західних держав, каже доповідач, намагаються твердити, ніби для Радянського Союзу боротьба за мирне співіснування означає лише тактичний прийом, пропаганду. Це мерзенний і безглуздий наклеп. Народи землі є свідками конкретних прикладів послідовної, наполегливої і впертої боротьби нашої країни за мир.

Доповідач наводить у зв'язку з цим ряд історичних фактів, які викривляють цей наклеп, і нотім докладно спинається на так званому німецькому питанні.

Радянський уряд пропонує укласти мирний договір з двома німецькими державами, які утворились в результаті другої світової війни. А проблему об'єднання Німеччини може розв'язати тільки сам німецький народ. Проте у відповідь на ці спокійні і розумні пропозиції окремі західні держави погрожують війною. Очевидно, у деяких політиків виявилась короткою пам'ять. Вони забули, що таке німецький імперіалізм.

Доларовий дощ оплодотворяє західнонімецькі воєнні концерни — ці кузні смерті. Знову недобиті гітлерівські воєнки вчать молодь марширувати. Що ж далі? Знову війна? Ні! Мирний договір з Німеччиною буде укладено. Цього вимагає молоді! І ми впевнені — у миролюбних народів, у молоді світу вистачить мужності, сили і наполегливості, щоб зупинити роздування воєнного психозу і створення загрози нової війни через те, що буде укладено мирний договір з НДР.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
26 липня 1961 р., 2 стор.

Забезпечення миру і мирного співіснування, підкреслює Сергій Павлов, — генеральна лінія нашого уряду. Це випливає з самої природи соціалістичного суспільства, в якому немає таких класів або соціальних груп, що були б заінтересовані у війні або загарбання і поневоленні чужих територій.

Противники принципу мирного співіснування заявляють нібито воно недосяжне, оскільки, мовляв, комуністи намагаються нав'язати свою систему шляхом війни. Це абсурд. Саме комунізм твердить, що ідеологічні питання не можна розв'язувати силою. Ми розуміємо мирне співіснування, насамперед, як мирне змагання за найкраще задоволення всіх потреб людини. Радянська молодь бере в цьому мирному змаганні найактивнішу участь.

Доповідач розповідає, що радянські люди, наша молодь працюють в ім'я творення, в ім'я миру. Тільки за останні роки близько 2,5 мільйона молодих патріотів добровільно по комсомольських путівках поїхали працювати в Казахстан і Сибір, на Північ і Далекий Схід. Вони поїхали туди, щоб створювати нові радгоспи на цільній, будувати найпотужніші в світі електростанції, повніше освітлювати незліченні багатства нашої неосяжної Батьківщини.

Чим же пояснити цей патріотичний порив нашої молоді? Та тільки тим, що все це вона робить для себе, для свого народу. Тим, що молодь у нашій країні — повноправний господар усіх багатств. Ми маємо гарантоване право на працю, освіту і відпочинок. Наша молодь — активний перетворювач суспільства. Вона бере участь і в управлінні справами держави. 400 тисяч молодих радянських людей є депутатами Рад, з них 106 — депутати нашого парламенту. В університетах та інститутах країни навчається у два з лишком рази більше студентів, ніж в усіх інших закладах капіталістичних країн Європи разом узятих. По підготовці інженерних кадрів СРСР більш як у три рази випередив найбільш розвинуту капіталістичну країну — США.

Деякі політичні діячі Заходу, продовжує доповідач, у тому числі молодіжні лідери, намагаються докоряти нас, що прагнучи до співіснування, до співробітництва, ми маємо на меті якусь вигоду. Ну що ж, коли мирне, радісне життя, добробут усіх народів землі можна назвати вигодою, — то ми за таку вигоду!

Сьогодні в нашому залі засідань немає представників Всесвітньої асамблеї молоді, Міжнародної спілки молодих соціалістів, координаційного секретаріату національних спілок студентів. Лідери цих організацій не скупляться на слова про мир, співробітництво молоді. Але ось їм конкретно запропонували: давайте співробітничати, давайте обговорювати наші проблеми за столом переговорів, відкрито, чесно. Хіба це не найкращий шлях до взаєморозуміння, до згуртування молоді, якщо ти справді до цього прагнеш? Як не дивно, керівники цих міжнародних молодіжних організацій відмовилися взяти участь у форумі.

На форумі прийшли представники всіх п'яти континентів, люди найрізноманітніших поглядів і переконань. І ми нікому не хочемо нав'язувати свою ідеологію. Але ми не сумніваємося, що сюди прийшли ті, кому дорогий мир.

Нові успіхи народного господарства Радянської України

Прекрасні результати приносять всенародне соціалістичне змагання трудящих України на честь XXII з'їзду КПРС і XXII з'їзду КП України. Про досягнуті нові успіхи переконливо свідчить повідомлення Центрального статистичного управління при Раді Міністрів Української РСР про підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства республіки в першому півріччі 1961 року.

План випуску промислової продукції за шість місяців 1961 року виконано на

102 проценти. Порівняно з першим півріччям минулого року обсяг промислового виробництва зріс на 9 процентів, а середньодобовий випуск продукції збільшився на 9,5 проценти.

Послідовно і неухильно здійснюється ленінський курс на переважний розвиток важкої індустрії. Порівняно з першим півріччям минулого року вироблено більше: чавуну — на 1 мільйон тонн, сталі — на 984 тисячі тонн, прокату — на

878 тисяч тонн, залізної руди — на 3,1 мільйона тонн, газу — на 2,5 мільярда кубічних метрів, нафти — на 304 тисячі тонн, електроенергії — на 3 мільярди кіловат-годин, мінеральних добрив — на 290 тисяч тонн, тракторів — на 2485 штук, сівалок навісних тракторних — на 13,6 тисячі штук, цементу — на 388 тисяч тонн, збірних залізобетонних конструкцій і деталей — на 400 тисяч кубічних метрів.

На основі переважного зростання важкої промисловості, дальшого піднесення сільського господарства невпинно збільшується випуск товарів народного споживання.

В республіці проводиться велика робота по дальшому прискореному розвитку технічного прогресу в промисловості. Промисловими підприємствами радгоспів впроваджено 150 автоматичних, напівавтоматичних, механізованих і конвейерних ліній, модернізовано понад 4 тисячі одиниць металорізальних верстатів, ковальсько-пресового, ливарного, деревообробного та іншого технологічного устаткування.

Промисловість УРСР перевищила план першого півріччя 1961 року по підвищенню продуктивності праці. Виконано план зниження собівартості промислової

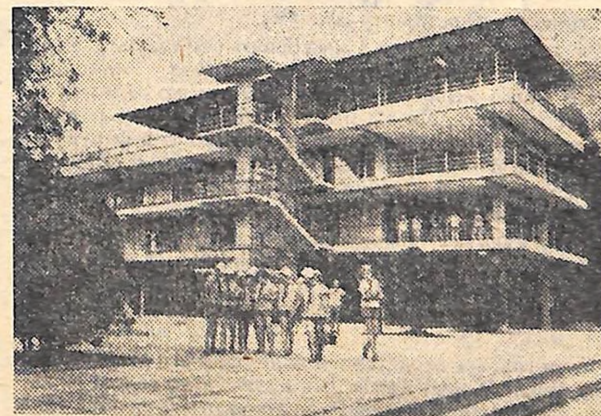
продукції, одержано в цілому по народному господарству республіки на 7 процентів прибутку більше, ніж за відповідний період минулого року.

Трудівники сільського господарства Української РСР, здійснюючи взяті зобов'язання, перевищили план сівби ярів культури. Посівні площі всіх сільськогосподарських культур, включаючи озми (під урожаєм 1961 року), становлять 33,9 мільйона гектарів.

Порівняно з 1 липня 1960 року поголів'я великої рогатої худоби в колгоспах і радгоспах республіки збільшилось на 533 тисячі голів, у тому числі корів на 296 тисяч голів; поголів'я свиней зросло майже на 1 мільйон, птиці — на 2,4 мільйона голів. Трохи зменшилось поголів'я овець.

Тривало далі зміцнення матеріально-технічної бази колгоспів і радгоспів. Сільському господарству республіки в першому півріччі поставлено 10,7 тисячі тракторів у фізичних одиницях, 5 тисяч вантажних автомобілів, 1,6 тисяч зернових самохідних комбайнів, 1,9 тисячі рядкових жаток, 1,4 тисячі кукурудзо-збиральних комбайнів та багато інших сільськогосподарських машин.

В республіці досягнуто дальших успіхів у галузі народної освіти, науки і культури, в підвищенні добробуту трудящих.

В Криму на території Артека відкрився міжнародний дитячий табір «Морський». Сюди, в нові корпуси, збудовані за проектом архітектора Анатолія Трохимовича Полянського приїхали відпочивати 400 дітей з 15 країн Європи, Азії і Африки.

На фото: один з корпусів міжнародного табору. Фото Г. Бородіна. (Фотохроніка РТАУ).

Молоді кубинці вчаться

ЖИТЕЛІ Бобринця вже звикли зустрічати на вулицях міста струнких, сміливих, привітних і веселих юнаків. Тут, в училищі механізації сільського господарства, разом з нашими учнями вчиться до ста посланців героїчної Куби. Всі вони горять великим бажанням дізнатись про все нове, оволодіти основами сільського господарства.

Кубинські юнаки спеціалізуються за двома профілями: одні з них — в галузі механізації тваринництва, польоводів вивчатимуть трактори, комбайни та інші сільськогосподарські машини.

...З аудиторії чується російська та іспанська мови: йдуть теоретичні заняття. Поки що до перекладачів звертаються на кожному кроці і особливо на лекціях, в бесідах. Але минає ще небагато часу, і наші друзі зможуть, хай не зовсім вільно, говорити на російській мові. І тепер дехто вже починає потроху розбиратися в її труднощах.

Викладачів особливо радують успіхи Аноделіо Раміреса (Анатолія, як називають його тут). Він уже знає чимало російських слів і навіть може об'єднувати їх у прості речення.

З 18 липня почалися перші практичні заняття. Перші уроки з техніки водіння тракторів. Учні і майстри — завжди з блокнотами. Кожен записує назву тієї чи іншої деталі по-російськи та по-іспанськи.

Іраель Родрігес під керівництвом майстра Василя Івановича Фоменка вивчає пульт управління «Беларусі» (знімок вишу). Еустасіо Гонсалес вже самостійно, без допомоги майстра, заво-

дить трактор «ДТ-20» і робить на ньому «перші кроки».

— Вчать хлопці з великою охотою. І як можна більше хочуть біля машин побути, — говорить майстер Іван Терентійович Козуля. — Труднувато, звичайно, їм доводитися. Адже чимало з них бачили трактори лише на малюнках. Ну, а Ідальберто Мереро з технікою трохи знайомих: його батько працював на Кубі шоферам. На першому занятті по водінню трактора він одержав п'ятірку.

— Чудові, хороші, допитливі, — тепло відгукується про молодих кубинців секретар парторганізації училища Олександр Савелійович Коляда. — Недавно тут, а вже міцно подружили з усіма нашими учнями. Заявили, що хочуть бути першими у навчанні на Україні серед кубинських груп.

І на підтвердження

цього молоді кубинці говорять: «Ми будемо вчитися так, щоб наші успіхи порадували Фіделя Кастро»...

...Закінчився трудовий день. Тепер можна сходити в кіно, послухати лекцію про героїчні подвиги молодоговардійців, пограти з юними бобринчанами у волейбол чи баскетбол. Уже працюють спортивні секції з теніса, боротьби, футболу, де разом тренуються кубинці і їх українські друзі по навчанню. Можна також поцікавитися в червоному куточку, що нового повідомляють свідкі кубинські газети і журнали, зіграти партію в шахи чи доміно.

Лише листи на батьківщині веселять і жартівник Раймондо Каррера (фото праворуч). Мабуть, розповідає про свої враження, успіхи, про нових, хороших друзів, з якими вчитиметься тут цілий рік.

З подв'яра доноситься кубинська народна пісня. Йде репетиція. Кубинці готуються до концерту, присвяченому національному свята Куби — Дню 26 липня. Сольисти розучують пісні і танці, готуються виступити хором у складі 70 чоловік. Уільфредо Касанья, Умберто Кальдерон, Ідальберто Мереро, Пабло Кардосо, Уільфредо Ернандес, Ісідоро Лейба, Конрадо Мендес беруть активну участь в новоствореному інструментальному ансамблі (знімок згорі).

Вечоріє. Над Бобринцем лунає ніжна мелодія. Її співає група кубинських юнаків, повертаючись додому після зустрічі з вихованцями дитячого будинку. Це пісня про героя Сьєрра Маєста-

ри, чудовий народ Куби, що будує нове життя. Це пісня про кубинську молодь, яка нині прагне

старанно і наполегливо вчиться. Адже їм, дітям революційної Куби, потрібно багато знань.

Текст і фото В. Штейнберга.

Наша молодість

МОСКВА, 24. (ТАРС). Вчора в Центральному парку культури і відпочинку імені Горького відкрилася фотовиставка «Наша молодість», присвячена Всесвітньому форумі молоді. Організатор виставки — фотосекція Комітету молодіжних організацій СРСР, яка поряд з професіоналами об'єднує численних фотолюбительів.

«Наша молодість» — плід творчості багатьох і багатьох. Авторів цієї фотовиставки поставили собі мету показати життя радянської молоді в усій його різноманітності.

У заверненні фотосекції говориться:

— Героям нашого часу — юнакам і дівчатам всього світу ми присвячуємо фотовиставку «Наша молодість».

У кореспонденції нашого позаштатного кореспондента В. Язловського «А як же далі?», яка була надрукована на сторінках газети за 23 червня, йшлося про слабку майстерність серед спортсменів обласної ради ДСТ «Авангард».

Як повідомив голова обласної ради ДСТ «Авангард» т. Капустін, матеріал обговорювався на президії обласної ради ДСТ «Авангард». Критику погані роботи в колективі фізкультури Кіровоградського будівельного управління № 1 та в інших визнано правильною.

З вини автора у цьому ж матеріалі правильно кілька помилок: секретарем комсомольської організації заводу «Сільгоспдеталь» є не т. Полянський (як це сказано в кореспонденції), а т. Краштан. Колектив фізкультури заводу «Дінамик» відноситься до ДСТ «Спартак». Крім того, команда плавців заводу «Сільгоспдеталь» набрала на спартакіаді 639 очок.

Автор кореспонденції В. Язловський за перекучення фактів попереджено.

Президія обласної ради ДСТ «Авангард» зобов'язала голів колективів фізкультури вжити рішучих заходів для покращення навчально-спортивної роботи.

ЗА ПРИКЛАДОМ КИЯН

13 січня цього року ЦК КП України прийняв Постанову, в якій підтримав і схвалив ініціативу комсомольців і молоді. Залізничного району м. Києва по масовому розповсюдженню літератури силами громадськості і рекомендував партійним, комсомольським, радянським і профспілковим організаціям України широко популяризувати і впроваджувати цю цінну ініціативу киян.

В прийнятій постанові обкому партії з цього питання передбачено на протязі 1961 року відкрити на промислових підприємствах області народні книгарні, в установах та організаціях — кутки книги, в школах — шкільні кооперативи «Юні друзі книги». Передбачено організацію при всіх комсомольських організаціях рад друзів книги, які повинні організувати і направляти роботу громадських пропагандистів.

Ці паростки нового поведеного творів літературі силами громадськості до широким кіл трудящих знайшли гарячу підтримку серед комсомольців і молоді нашої області. Уже зараз організовані народні кіоски в Кіровоградському міськомі партії, на папірній фабриці, заводі ім. Кірова, в будівельному технікумі, обласній лікарні та інших підприємствах і установах.

Створені кутки по продажу літератури силами громадськості в бібліотеках ім. Горького, ім. Франка, ім. П. Морозова, аптеках №№ 1, 2, 7, 81; школах №№ 6, 12, 17 та інших.

Більшість громадських пропагандистів — це справжні ентузіасти, великі друзі книги. Вони не тільки самі люблять художню літературу, а й прищеплюють любов до неї своїм товаришам по роботі.

Великою повагою серед робітників, службовців, інженерно-технічних працівників, лікарів, учнів користуються громадські пропагандисти В. Чабаненко з агрегатного заводу, О. Гуртовенко з заводу «Дінамик», Я. Левік з обласної лікарні, В. Хоменко і В. Сміченко з папірної фабрики, Н. Мазурнік, П. Мазуренко з швейної фабрики.

Але цей великий рух по розповсюдженню книги ще не діваст необхідної підтримки на багатьох підприємствах, в установах та учбових закладах області, особливо в Кіровограді. Дуже повільно впроваджується розповсюдження книг силами громадськості на великих підприємствах міста — заводах «Сільгоспдеталь», «Більшовик», на мебльовій та кондитерській фабриках. Ще не все зроблено в цій галузі комсомольськими організаціями Олександрійського, Знам'янського районів.

Отже, шановні товариші, друзі книги! Поширюйте рух громадськості по доведенню книги до трудящих безпосередньо на їх робочих місцях, створюйте народні книгарні, кутки книги, організуйте ради друзів книги, клуби любителів книги!

О. МАЗУРЦОВ,
директор Кіровоградського облкниготоргу.

Українська Радянська Енциклопедія

Українська Радянська Енциклопедія (УРЕ) — перша енциклопедія українського народу, яка є універсальним довідником з різних галузей світової науки, техніки і культури, висвітлює найважливіші надбання людської цивілізації.

Найдокладніше в УРЕ показується історичний шлях, господарство і культура України. Особливо широко буде відображено життя українського народу з часу Великої Жовтневої соціалістичної революції, коли в умовах радянського суспільства, під проводом Комуністичної партії український народ сформувався в соціалістичну націю, а Україна в єдиній сім'ї братніх радянських республік стала соціалістичною індустріально-колгоспною суверенною державою.

УРЕ має показати братерське єднання українського народу з великим російським і всіма іншими народами радянської Вітчизни, спільну боротьбу їх проти царизму, поміщиків, капіталістів та іноземних загарбників, за побудову соціалізму і комунізму — всю багатоглобусну історію України, висвітлення якої намагалися і намагаються спотворити українські буржуазні націоналісти.

Загальний довідковий матеріал в УРЕ в цілому викладається стисло, ширше подаються довідки, що стосуються території УРСР, — не тільки про великі чи історично відомі міста, але й про всі районні центри та окремі селища, значні промислові і сільськогосподарські підприємства, культурні заклади, наукові установи, пресу, флору і фауну, ріки і водойми України.

Українська Радянська Енциклопедія видається в 16 томах, протягом 4—5 років. У кожному томі, що матиме 80—90 авторських аркушів, буде близько 500 ілюстрацій і карт.

В першому томі, який вже вийшов з друку, вміщено 3800 статей, з них понад 600 безпосередньо присвячені Україні, близько 500 статей, яких немає в БСЄ і МСЄ. В підготовці тома взяло участь більш як одна тисяча авторів. Том широко ілюстрований.

Для молодого робітника, колгоспника, студента, комсомольського працівника кожний том УРЕ повинен стати настільною книгою. Треба, щоб у кожній бібліотеці, сільській і шкільній, міській і районній, була передплачена Українська Радянська Енциклопедія.

КОРОТКО

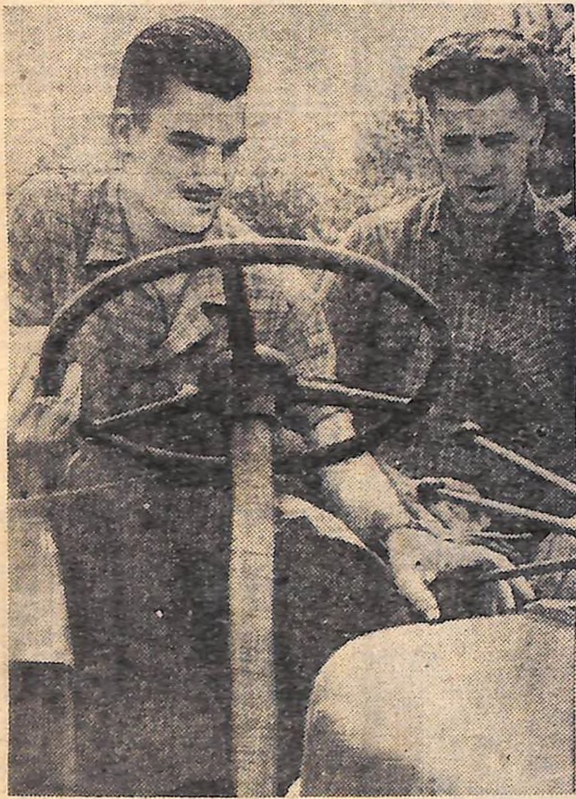
Дмитро Суховій, завідуючий Журавлинським сільським клубом Голованівського району, — нештатний пропагандист молодіжної преси. За короткий час комсомольське розповсюдження серед молоді села 100 примірників обласної газети «Молодий комунар».

Л. ПОЛИЩУК,
Голованівський район.

встигла здобути собі добру славу: з початку року комсомолка твердо утримує першість по надоях молока у Хмельському районі. Від кожної корови своєї групи Катя одержала понад 2 тисячі літрів молока.

Ю. МОТОРНИЙ,
Хмельницький район.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
26 липня 1961 р., 3 стор.

Тривожний сигнал Завалився клуб

МИНУЛО чотири місяці як у нашому колгоспі імені XXI з'їзду КПРС Бобринецького району завалився клуб. Завідує ним секретар комсомольської організації М. Давиденко.

Якось комсомольці і молодь зібралися і винесли глину з приміщення та на цьому все й заглобло. М. Давиденко неспроможний організувати молодь артїлі, щоб зробити саман і замурувати стіни.

Дорога редакція, ми сподіваємося, що ви нагадаєте голові колгоспу І. Науменку і закладом М. Давиденку про організацію відпочинку колгоспної молоді.

Л. КОВАЛЕВИЧ, Н. ДАНИЛОВА, В. ГОЛУБ, М. КУЗНЕЦОВА, Ж. КУПРИНЕНКО,
доярки.

В п'ятірці найсильніших

ЗАКІНЧИЛИСЯ ігри першого кола на першість СРСР з футболу серед команд класу «Б». Переграна ще одна сторінка в історії кіровоградської «Зірки». Ну, що ж? На сторінці є світлі промені удачі, є і досадні плями. І особливо невдачі позначилися на іграх з командами Херсону, Черкаса, Ровно. Правда, лише деякі футбольні колективи першої української зони змогли уникнути різко виражених невдач.

В минулому сезоні після першого кола «Зірка» займала четверте місце в турнірній таблиці. Були і такі можливості зайняти таке ж місце і в цьому році. Для цього потрібно було виграти останній матч у тернопільського «Авангарда». Та зустріч кіровоградці ледве не програли. І лише якось чудом рахунок був доведений до 2:2.

Блискаче фінішував одеський «Чорноморець», який набрав 32 очка із 36 можливих. Це — єдина команда в зоні, яка не потерпіла жодної поразки в першому колі. І якщо одесити пропустили в свої ворота найменшу кількість м'ячів (29:4), то кіровоградців ніхто не обійшов по кількості забитих м'ячів у своїй зоні (36:19).

Отже, після першого кола «Зірка» займає п'яте місце в турнірній таблиці. Чи може такий результат задовольнити тренерський склад команди, болельників? Зовсім ні. Наші спортсмени мали всі дані для боротьби за краще місце.

Старі «Зірки» був невдалим. Три матчі на чужих

полях були програні порівняно не сильним командам. Це були перші прикросі, а з ними і переміщення на 10-е, 11-е, 6-е, 7-е і... навіть 15-е місце. Причини незадоволені гри особливо стали помітними в зустрічі з одеситами на кубок Союзу. За-

кінчивши першу половину матчу з рахунком 2:0, другий тайм наші спортсмени провели досить слабо. Це використали гості і зрівняли рахунок, а в додатковий час у сітку воріт господарів поля вривався ще один м'яч. Пояснюється така невдача лише неповною фізичною підготовкою футболістів «Зірки».

Справжній ігровий ансамбль почав формуватися пізніше. В останніх п'яти матчах кіровоградці значно покращили гру: з'явилася спортивна злість, технічно і швидше став грати напад.

Розумно і тонко грає Б. Петров, який красиво зв'язує комбінації, він же є автором багатьох забитих м'ячів. Бажано, щоб Б. Петров ще краще відшліфував техніку удару по воротах.

Краще став грати С. Катков, але йому заважає перетримка м'яча, він часто запізнюється з ударом із вигідного положення. Як

центральної нападаючий, з міцним ударом, він міг би грати більш результативніше. На тренуваннях він добре влучає у сітку, на змаганнях — часто б'є мимо воріт. При напруженій роботі цього можна уникнути. Краща лінія — півзахист. Вона грає різнобарвно, продумано. На рахунок Ю. Калашникова і А. Кравченка забитих м'ячів більше, ніж у інших нападаючих. Болельникам надовго запам'ятаються два м'ячі, забиті Ю. Калашниковим на кубковій зустрічі у ворота «Чорноморця».

Захист ще далеко не повністю виконує свої функції. В першу чергу це стосується воротаря А. Нестеренка. Слабка реакція на м'яч, часто залишення воріт пустими, зниження техніки прийому м'яча вносять у гру нервозність, непотрібне замішання. Інші захисники воріт грають не колективно, забувають про страхування один одного.

Виникає багато суперечок про перевагу тієї чи іншої системи. Що краще: 1+4+2+4, чи

1+3+3+4?.. Головне — грати красиво і результативно, відгадуючи систему противника і нав'язуючи йому свою.

За останні п'ять матчів: «Десною» (Чернігів), «Спартак» (Станіслав), «Нафтовик» (Дрогобич), «Авангардом» (Тернопіль) і міжнародна зустріч з «Омонією» (Кіпр) — «Зірка» має на рахунок 20 забитих, і лише 6 пропущених м'ячів. Хороше співвідношення! Сподіваємося, що вдалий кінець першого кола стане добрим початком другого, яке взяло старт у суботу минулого тижня.

О. ГУДАЛОВ.

П'ятнадцятирічний чемпіон

НАПБІЛЬШИЙ спортивний зал ДСТ «Авангард» міста Луцька був переповнений. Тут почалася особисто-командна першість УРСР з настільного теніса, на яку з'їхали всі майстри малої ракетки з різних міст і сіл республіки.

Попереду була наполеглива боротьба за почесне звання чемпіона України. Склад учасників був настільки сильний, що навіть компетентні спеціалісти не наважувалися робити будь-яких прогнозів. Але найчастіше за інших повторювалися прізвища: Шафір, Бродський, Холодовський.

Та жоден з присутніх у спортивному залі не називав прізвища Насипайка. І не дивно. Серед досвідчених майстрів спорту цей п'ятнадцятирічний одеський школяр здавався, був зовсім ще новачком, не здатним реально загрожувати будь-якому учаснику цих відповідальних змагань. І ті, хто опинився з Насипайком в одній підгрупі, внутрішньо раділи з легкої можливості одержати «дорогоцінне очко».

Але цим сподіванням не судилося здійснитися. Миша Насипайко зумів не тільки чинити опір досвідченим майстрам, але й достойно перемогти їх у важкій і напруженій боротьбі. Не програвши в півфіналі жодної зустрічі, Насипайко займає в своїй підгрупі перше місце і виходить у фінал, маючи в своєму активі перемоги над такими досвідченими гравцями, як майстер спорту Бродський (Одеса), Шекер (Київ) та інші. Його несподіваний успіх насторожив учасників і примусив поставитися серйозніше до зустрічей з цим темпераментним юнаком.

У фінальній пульсі Михайло Насипайко перетинає фінішну стрічку, набагато випередивши своїх найбільших суперників і здобуває звання чемпіона України. Разом з своїм товаришем Селівановим (Одеса) він стає чемпіоном України і в парному чоловічому розряді.

Вперше за всю історію Існування настільного теніса чемпіоном республіки став 15-річний юнак.

В. МАЙСУЄНКО.

На АРЕНІ

В ЖДАНОВІ (Сталінська область) закінчилися республіканські змагання на особисту першість України з російських шашок. За звання чемпіона боролося 56 найсильніших шашкістів, серед них 8 майстрів спорту, 30 кандидатів у майстри і 18 першорозрядників. Кіровоградчину представляли кандидати у майстри А. Куліш, А. Березовський та першорозрядник Л. Махновський.

Переможцем вишив киянин Б. Бліндер, який із 10 можливих очок набрав 8. Друге і третє місця поділили теж кияни І. Маркель та І. Космінський. Вони набрали по 7 очок. Кіровоградським шашкістам з перших же турів довелося зустрітися з більш досвідченими гравцями. Добре почав змагання А. Березовський, який після четвертого туру очолював турнірну таблицю. Незважаючи на його програв у п'ятому турі, молодий кандидат у майстри зміг успішно закінчити змагання з хорошим для нього результатом: набравши шість очок, він увійшов до лідируючої групи учасників.

Невдало почав першість Л. Махновський. Та воля до перемиг, впертість і витримка дали свої плоди: він активно провів заключну частину змагань і, набравши 5 очок, виконав норму на одержання розряду кандидата у майстри.

Неодноразовий чемпіон Кіровоградщини А. Куліш всі десять партій закінчив з нічиїм результатом.

Б. БОЛТЯНСЬКИЙ.

Х ОРОШИХ успіхів домогся випускник Знамянської середньої школи № 2 Вадим Орленко. Виступаючи на XVI обласній спартакіаді школярів, юнак завоював першість з стрибків у висоту, в бігові на 400 метрів та в потрібному стрибку.

На знімку: В. ОРЛЕНКО спостерігає за поєдинками своїх суперників.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

Біля води — без... води

Д АВІЮ відзвентили шкільні дзвінки, їх мелодію замінили звуки сурми в піонерських таборах. Тисячі школярів нашої області набираються сил для нового навчального року. Та чи з усіх таборів повернуться діти за парти загартованими, дужими?

Основним видом спорту в цей період повинно бути плавання. Чому? В школах Кіровоградщини ще немає хороших організаторів водного спорту.

Відпочинок в таборі — це єдина можливість юних спортсменів навчитися триматися в воді чи просто покращити техніку плавання. Адже в школах області немає жодного зимового басейну, не в кожному селі є річка, чи, принаймні, ставок. Вміти добре плавати необхідно кожному так само, як і вміти ходити та бігати. Ще стародавні греки говорили, що людина повинна вчитися читати й плавати.

В піонерському таборі Кіровоградської школи № 27 відпочиває 60 учнів. Табір розташований за 2 кілометри від річки. Це, звичайно, немала відстань. Незважаючи на це, купання проходить майже щодня. Але про навчання плавання та змагання тут не може бути й мови.

— У нас фізрука по шта-ту немає, — говорить начальник табору Олександра Іванівна Сапунова.

Та хіба в цьому причина? Правда, декілька разів на пляж завітали вчителі фізичного виховання т. Хомицька та А. Шлапачук. Оце й усе... Олександра Іванівна за спеціальністю філолог. Цікаво вона організує години дозвілля, добре прове-

ла триденний туристський похід. До плавання ж у неї ні теоретично, ні практично не можуть дійти руки.

Не краще становище з цим видом спорту і в піонерському таборі державних установ. Тут не підготовлено жодного юного інструктора з плавання. Більше половини відпочиваючих дітей ледве тримаються в воді. А інструктор Олег Кравченко, застрахувавши себе від зайвих турбот, іноді навіть не допускає учнів до води.

Значно відрадніші справи в піонерському таборі системи держторгівлі та споживкооперації. Уже на перших порах роботи інструктор з плавання Олександр Стасюк провів контрольне купання. Завдяки цьому він виявив, хто краще плаває, хто гірше. Організував секції. Хороші плавці допомагають О. Стасюку навчати триматися на воді хлопчиків і дівчаток.

Але й у цьому таборі немає повних можливостей зробити плавання масовим, кориснішим із-за відсутності водної станції.

— Працюємо не в повну силу, — визнає О. Стасюк.

Чи не пора обласному комітетові профспілок зайнятися водною станцією? Адже час не чеде, незабаром і канікули закінчатся.

В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ,

позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

Жінка перепливає через Ламанш

ПЕРШОЮ англійською жінкою, яка переплила Ламанш, стала 22-річна службівка Дуврського отелю Роз-Мари Джордж. За повідомленням агентства Рейтер, вона подолає відстань від берегів Англії до берегів Франції за 21 годину 35 хвилин.

Свій проплив Р. Джордж закінчила вранці 20 липня, стартувавши вранці 10 липня. До цього вона вже чотири рази пробувала переплыти Ламанш. Після такого довгого подорожування Р. Джордж виглядала стомленою, але не виснаженою.

Першою жінкою в світі, кому вдалося переплыти Ламанш, була американка Ф. Чедвіг. Вперше вона зробила це в 1951 році, потім здійснила успішні спроби також в 1953 і 1955 роках.

Т. в. о. редактора В. КРАМАРЕНКО.

В кінофіларії МІСТА

КІНОТЕАТР «МІР». Для дітей — «На урліс». Початок о 9 год. 30 хв. ранку. «Собор паризької богоматері» (2 серія). Початок об 11 год. 30 хв., 1, 2 год. 30 хв., 4 год. дня, 5 год. 30 хв., 7 год., 8 год. 30 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей — «Великий похід». Початок о 9, 10 год. 40 хв. ранку, 12 год. 20 хв. дня. «Невидима жінка». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику о 9 год. 10 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Рік перший». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 15 хв. ранку, 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику о 9 год. 20 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікальні фільми: «Театр клічез», «Наука і техніка». Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Люблю тебе, життя». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

П ОЧАЛОСЯ все це так: група учнів Кіровоградської середньої школи № 3 вирішила подорожувати. Валерій Буцький, Володимир Дузь та Віталій Козак повідали свої плани викладачу фізичного виховання школи Володиміру Миколайовичу Піскуну.

— Значить, хочете в Умані побувати? Хороший намір...

Володимир Миколайович на мить замислився, хлопці підійшли до свого вчителя ближче.

— Ми вже все обдумали.
— Пішки підемо?
— На велосипедах...

Бажаних взяти участь у поході виявилось багато. Не захотів відстати від своїх друзів і Федір Постолатій та Вадим Рзачов.

...Під колесами велосипедів ашаруділа асфальтована дорога. Хочеться реонутися вперед і мчати назустріч вітру. Та цього робити не можна — попереду ще більше 300 кілометрів. Повільно пропливають масиви пшениць, лісоосуги.

По дорозі до Рівного зробили три привали. Один з них був у Приюті. Напевне, ця назва була не випадкова: нас досить гостинно зустріли колгоспники. А коли вже вечеріло, ми під'їздили до Рівного. Тут нас зустріли учні школи-інтернату, познайомили з шкільними майстернями та павільйоном шовкопрядів.

На світланку взяли курс на Новоукраїнку. Дорога ще була самотня, і ми відчували себе повними господа-

рями. Обабіч шляху зеленіють фруктові дерева. Нам довелось навіть поласувати черешнями. І як тут не згадати добрим словом учнів поміщанських шкіл, які доглядають ці фруктові смуги!

...Позадю залишається Новоархангельськ. Влаштувалися на ночівлю під Уманню в лісі. Спочатку в палатках було тепло, а під ранок повіяло прохолодою, і ми тягли на себе все, що потрапляло під руки.

О дев'ятій ранку вирушили до Умані. Обабіч шляху полум'яються маки, десятки автомобілів обганяли нас. Ось і передмістя, ось і брама Уманського дендропарку. Затамувавши подих, слухаємо про історію цього мальовничого куточка України. Опісля фотографуємося в Долині велетнів, біля трьохсотрічного дуба.

...Повертаємося назад, до рідного Кіровограда. По дорозі заїхали на Ятрань. Ця річка дійсно така, якою її зображено у відомій народній пісні «Гам, де Ятрань круто в'ється...» Тільки зараз на її березі збудовано міжколгоспну гідроелектростанцію, створено штучне Ятранське озеро. Робітники станції багато розповідали нам про свою красуно, колгоспники почастували молоком.

...Здрастуй, Кіровоград! Здрастуй, рідне місто! Втомлені, але щасливі проїздимо вулицею Карла Маркса. А скільки нас попереду нових походів!

П. ВОЛОДИМИРОВ,
керівник походу.

НАША АДРЕСА

ТЕЛЕВІДІО

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 56-14, відділів — 56-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00682.

Зам. № 5051. Т. 26.500.